

Szvetlana Sztojcsseva

Mélyen tisztelt, kedves kis és nagy olvasóinkhoz

A könyv, amelyet ajánlunk Önöknek, a világ legtisztább forrásához vezet el bennünket – a gyermekkor és a mesék világához. Vannak felnőttek, akik elől ezt a világot nehezen járható szakadékok és szurdokok rejtik hetedhét országon túl. A sok másfelé vivő út akadályozza őket abban, hogy felhúzzák a hétmérföldes csizmát és kezükbe fogják a vándorbotot, még ha akarnák is. A fiatal szívekre ez nem vonatkozik. Ők közvetlenül a lábuk mellett hallják a forrás csobogását, és bárhol legyenek is, meríthetnek belőle, és nyomban érezhetik a varázslatot, amivel az „itt”-ből átröppenhetnek az „ott”-ba (erre a gyerekeken kívül a kötet szerzői is képesek).

A kiválasztott szövegek túlnyomó része szerzői mese, valamennyit a bolgár gyermekirodalom klasszikusai írták. Olyan szerzők, akiket a bolgár népmesék második világháború előtti legjobb atköltőiként ismerünk – Elin Pelin, Ran Boszilek, Angel Karalijcsev, Aszen Razcvetnikov. Itt saját gyermekmeséikkel, vagy azok részleteivel mutatkoznak be, olyan művekkel, amelyek a bolgárok minden újabb nemzedékét végigkísérik a gyermekkoron. Négy másik, újabb kori szerző – Borisz Aprilov, Jordan Radicskov, Mile Markovszki és Sztanislav Sztratiev – azt a tendenciát követi, amely közelíti a gyermekjátékot a szerzői játékhoz, a mesét pedig a szociális példabeszédhez.

Az irodalmi mese, a népi tündérmeséktől eltérően, nem visz sosemvolt álmvilágokba, hanem az ismerős világot teszi meseszerűvé. Új nézőpontot kínál: ez néha olyan, mint amikor kidörgöljük az álmodat a szemünkből; máskor lehetővé teszi, hogy leküzdjük a realitást, saját szójátékaival játszadozva. Ha nem létezne a gyermeki nézőpont kristálytisztá útmutatása, e történetek némelyike szomorkászatírána hatna. Éppen a nézőpont, nem pedig a műfaj, a nemzedék és a történelmi kor fogja össze a válogatott szövegeket. Befogadásuk azt bizonyítja, hogy a magas művészi színvonalú „gyermekirodalom” a felnőtteknek is tud mit mondani.

A művek eredeti nyelven és magyar fordításban való közlése két olvasatra ad lehetőséget: bolgárul talán a visszatekintés nyelvén hangzanak, magyarul pedig korunk nyelvén (a fordítás mindig időszerűsít, és elhelyezi a művet a másik nyelv kultúrájában).

Örömeinkre szolgál, ha az olvasó elégedetten, szívbéli melegséggel mosolyodik el a könyv elolvasása után.